

Tot un poble espera
la constitució del
nou Govern

El Govern que espera el poble

Potser en cap ocasió el poble havia sentit tanta ansietat i esperança alhora com les que viu en els actuals moments. La crisi actual és la més important de totes les crisis governamentals per les quals ha passat el nostre poble; és la més important perquè mai com fins ara de la seva encertada resolució hi depenia la vida d'un poble, el futur de totes les generacions, la tranquil·litat i el respecte diaris, l'obra gegantina d'una revolució sense parí a la història del món, la guerra formidable de dues concepcions totalment oposades i sense convivència possible.

Fins avui tot ha marxat de qualsevol manera. La manca d'autoritat que d'ençà del 19 de juliol ve imperant ha menat el país a un desgavell tan gran del qual solament pot salvar-lo un govern eficaç, un govern que representi a tots els sectors antifeixistes, un govern que compti amb la col·laboració decidida i enèrgica de les organitzacions, un govern capaç de fer sentir tot el pes de les noves lleis revolucionàries a tot aquell que s'extralimiti per alt que estigui situat i per títols revolucionaris que ostenti.

El poble està cansat, ho hem dit repetides vegades i ho expressaria clarament la gran majoria de la gent si pogués gaudir de la llibertat promesa a què té dret, de decrets, d'ordres i de lleis que són desobeïdes sistemàticament per les mateixes organitzacions que estan representades al si del govern català; el poble desitja col·laborar eficaçment a la guerra i a la revolució però sense el pànic i el terror a què el tenen sotmès els bandolers professionals; el poble vol treballar lliurement, però sense l'amenaça continua de la pistola; el poble vol que s'acabin els espectacles denigrants dels assalts a mà armada a pisos que hi viu gent que no ha estat declarada facciosa; que els assassinats de burgesos, capitalistes, capellans i frares, d'homes d'idees dretanes o que votaren les dretes un dia, assassinats pel sol fet d'ésser d'aquella classe social, sense examinar si són feixistes comprovats, cessin.

El poble vol tot això, perquè solament així es donarà realitat a l'aspiració màxima: guanyar la guerra i amb ella les reivindicacions que la gran revolució proletària portarà.

Si el Govern que es formi té la suficient força i capacitat per acabar amb el caos actual el poble estarà satisfet i no regatejarà cap esforç a l'obra comú.

El curs de la crisi del Govern de la Generalitat

Es creu possible la formació d'un Govern similar al dimissionari

Durant tot aquest matí hi ha hagut una gran animació al Palau de la Generalitat. A la Galeria Gòtica, i Pati dels Tarongers, al Saló de Sant Jordi i a moltes altres dependències de la casa, s'han format grups de periodistes, de fotògrafs i de ciutadans àvids de notícies, que esperaven conèixer el curs de la crisi.

Els comentaris que s'han fet durant tot el matí han estat molt diversos. Hom admetia, en general, la possibilitat d'un govern similar al que ha dimitit. És molt possible, certament, que els diversos partits i organitzacions antifeixistes s'adonin de la necessitat de mantenir el bloc compacte que la guerra i la Revolució exigeixen. Si aquest criteri arriba a imposar-se, la crisi tindrà una solució ràpida i hauria servit simplement per a introduir unes petites modificacions al Consell consistents a crear algun nou Departament i a donar una nova forma a la constitució del Govern.

El President Companys ha passat tot el matí al seu despatx de la Residència, on ha prosseguit les consultes que la crisi fa necessàries.

Pi i Snyer, Guinart i Serra Hunter, la Residència.

La primera de les personalitats polítiques que s'han entrevistat aquest matí amb el President Companys, ha estat l'alcalde de Barcelona, Carles Pi i Snyer, el qual ha evacuat consulta en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Pi i Snyer ha arribat al Palau a dos quarts d'onze i s'ha negat a fer cap manifestació als periodistes. En sortir de la seva consulta, tampoc no ha volgut fer declaracions als informadors.

A tres quarts d'una ha acudit també al despatx del President el diputat al Parlament de Catalunya i membre de la Junta de Seguretat senyor Guinart, el

qual ha estat indicat aquests darrers dies com a possible conseller. La consulta del senyor Guinart ha estat molt breu.

El president del Parlament de Catalunya, doctor Jaume Serra i Hunter, ha arribat a un quart de dues de la tarda. La seva consulta és la darrera que ha estat evacuada aquest matí. Com abans el senyor Pi i Snyer, els senyors Guinart i Serra i Hunter no han volgut fer manifestacions als periodistes.

Nota del senyor Serra i Hunter

"Un Govern que tingui com a característica primordial allò que el President va dir en les seves darreres declaracions: un Govern fort i d'autoritat, que no vol dir mai un Govern de dictadura. Unitat, disciplina i voluntat única i, per tant, sacrifici per a tots i supressió de circumstàncies i aspiracions individuals. El valor suprem en l'ordre públic és sempre, i ara més que mai, la col·lectivitat. Que es proposi com a primera finalitat la guerra: formació d'un exèrcit nacional, que és com dir un exèrcit del poble, que sàpiga encomanar a les masses un ambient de guerra, que és allò que no es veu avui prou clar a Catalunya.

Que no oblidí que les gestions de partit i els interessos de Sindicat, tot i ésser importants, són avui una cosa que ha d'ajornar-se per a més endavant. Correm el perill d'afeblir l'obra d'atac i resistència a l'enemic si volem realitzar al mateix temps el triomf contra el feixisme i l'estructuració de la nova societat.

Això, però, que en l'esperit i en la lletra de les normes governamentals no s'hi hagi de reflectir sempre el doble sentit de la revolució, la llibertat de Catalunya i l'emancipació del proletariat.

Els homes d'Esquerra ens hem de convèncer que hi ha coses que han mort per a sempre a casa nostra, com són el

regim capitalista, la cultura de privilegi i l'oportunisme polític. Claredat en el programa i dignitat en els procediments és allò que el poble desitja.

Quant a la constitució del nou Govern crec que hauria d'estar integrat per tots els elements del front antifeixista amb una forta intervenció d'Esquerra i els partits obrers i amb la consigna de fer una obra conjunta, per tal d'evitar la repetició freqüent de crisis que esgoten les energies del país i poden donar, almenys aparentment, una sensació derrotista.

Tot això no representa sinó una opinió personal i seria equivocat creure que inclou el més petit intent de censura als governs anteriors que, davant la magnitud dels esdeveniments, han posat la seva intel·ligència i la seva voluntat al servei d'una causa que és avui, com tots sabeu, la causa de la civilització.

Els representants del Comitè Regional de la C. N. T.

També han acudit a la Residència per tal de conferenciar amb el President de la Generalitat, els companys Herrera i Mas, del Comitè Regional de la C. N. T.

A la sortida de la visita, els periodistes els han preguntat l'objecte de l'entrevista que acabaven de celebrar. El company Herrera ha contestat rient:

—Hem parlat de tot menys de la crisi.

I sense afegir res més s'ha acomiadat dels repòrters.

Nota del Comitè Executiu del P. O. U. M. sobre la crisi del Consell de la Generalitat

En la crisi del Consell de la Generalitat no ha tingut responsabilitat directa el nostre Partit, malgrat que estimaven que la composició política del Govern dimitit no responia al ritme dels esdeveniments. El plantejament i la solució de la crisi ofereixen dificultats complexes per la inexistència d'òrgans efectius d'expressió nascuts de la pròpia revolució.

El Partit Obrer d'Unificació Marxista considera necessària la constitució d'un govern de coalició obrera, per ésser els partits i les organitzacions proletàries les que representen directament els sentiments i els interessos de les grans masses populars.

Ajuda als herois madrilenys

Tarragonins: El nostre camió que engruixirà la caravana organitzada pel Soers Roig Internacional, i que sortirà en una data propera amb destí a la capital de la República, espera els vostres donatius.

DONATIUS REBUTS AHIR

Un industrial antifeixista: 25 jerseis. E. P., 5 pessetes. Josep Martínez, un jersei de llana. Jaume Simó Bofarull, President d'aquesta Audiència, 50 pessetes.

Els facciosos han intentat un nou atac per Boadilla del Monte però han estat rebutjats enèrgicament

Madrid, 15. — No para l'enemic en el seu intent d'atacar Madrid. Després dels repetits fracassos del dilluns, els rebels han fet un nou intent d'entrar a Madrid, almenys de portar a cap determinats objectius que són de gran importància preparatòria per a l'atac decisiu sobre la nostra capital.

La maniobra l'ha vist molt clarament l'alt comandament. El silenci que durant

No es el mateix

La premsa ha publicat una nova declaració d'un personatge que conceptua als Separatistes com a feixistes. Veritablement, sinó que ho fa un home de responsabilitat política, ni caldria posar-hi atenció, ben al revés ara, però. Propugna l'esmentat individu tallar de soca-arrel "tota la tendència separatista encaminada a l'assoliment d'una Catalunya lliure de nom, però fomentada i sostinguda directament pel feixisme internacional". Aquesta concepció és idèntica a la que tots els partits espanyols i centralistes han tingut del separatisme. No seria rar trobar declaracions de Royo Vilanova, Ventosa, i de qualsevol promotor de la difunta CEDA, que s'expressaren de la mateixa manera vers el Separatisme, amb l'única diversitat de criteri, que ells creien una Catalunya lliure sostinguda pels països més o menys avançats. Això és una demostració clara de que per desmembrar el Separatisme Català, no hi ha altres armes que unes concepcions gratuïtes de l'un o l'altre, i que segons el temps provenen de la dreta i segons com vénen de l'esquerra, però iguals sempre.

Nosaltres no tenim ganes de repetir que som antifeixistes, perquè arribaríem a creure que de tant escampar-ho per tots els vents tothom en podria dubtar, però així mateix creiem que aquesta febre de certs homes que —en la lluita del front tenim al costat, mai més endavant— no paren de dir-nos que som feixistes, creiem, n'estem convençuts, que són ells els primers que no creuen les seves mateixes paraules. Estem convençuts que ells ens saben tant antifeixistes com ells mateixos, i si poguessin parlar al marge d'organitzacions polítiques o dintre el clos de les mateixes, ho fessin amb noblesa, amb honorabilitat política, ho reconeixerien implícitament. Això vol dir que en llençar aquestes acusacions saben que manquen a la veritat.

Obliden —potser perquè cal oblidar certes coses per dir-ne d'altres—, oblidem que avui no som abans del 19 de juliol i que la situació política de tots i de cada un ha variat molt. Obliden, els que a nosaltres ens conceptuen com a separatistes primitius —que no eren feixistes— que tenien un gran amor a totes les gestes pretèrites i vivien en

etern èxtasi, esperant dins el seu sentimentalisme de visionaris, o millor dit d'idealistes, esperant uns fets que mai podien ni podran sobreviure per sentimentalisme.

Obliden que el Nacionalisme, que el Separatisme d'avui, no s'entreté en guaitar enrera sinó que té la vista ben fixa en l'avenir i viu precisament, perquè veu en Catalunya, no els fets pretèrits, la llusor d'una festa de Jocs Florals o l'aparició d'un diari que escridassi i faci enfadar uns quants castellans; el Separatisme d'avui viu de cara al moment i sent i estima totes les vicissituds que han passat i passen tots els proletaris que viuen amb nosaltres; sent dins la seva carn el dolor viu i ferotge que han procurat sempre imprimir-hi les classes burgeses —gran burgeses— a la Catalunya que treballa. Potser sí que en uns temps aquestes classes feien de Messies d'un catalanisme molt ben entès per ells, però sempre combatut pel nacionalisme autèntic.

Obliden o ignoren premeditadament que Separatisme vol dir un problema de Llibertat, i mai cap problema de Llibertat pot ésser entès honradament de caire feixista —negació absoluta de totes les Llibertats—. No ens interessa, —ho hem dit ja moltes vegades— una Catalunya lliure on els homes puguin ésser esclaus d'un o altre. Volem sí, Homes Lliures dins les Terres Lliures. I si els partits cal mirar-los a través de llurs orientacions, ningú pot suposar-nos feixistes, i si cal mirar-los a través de llurs actuacions, ningú pot titllar-nos del mateix ni mai disposats a servir cap nucli feixista.

Si tots els partits tenen homes que els representen que lluiten als fronts, també hi ha Separatistes que moren lluny de Catalunya per la llibertat dels pobles d'Ibèria i del Món, doncs d'homes lliures és defensar les causes de Llibertat.

No és amb ganes de polèmiques, que sempre resulten gairebé estèrils, i més en aquests moments, que escrivim aquestes ratlles, però sí que ens agradaria i fora també servir la causa antifeixista que tots a l'intentar jutjar a l'altre no seguissim la norma de l'oblí.

ANTONI LLANAS
Estat Català

Sembla que els rebels volen guanyar terreny en direcció nord-est de Madrid

Madrid, 15. — A la nit passada s'initia un atac banstant violent contra les nostres línies del sector Nord, ensems que en alguns altres sectors ens hostilitzaven amb foc de morters i fuselleria.

Sembla que les bandes faccioses tracten de guanyar terreny en direcció Nord Est per tal d'estendre la seva línia al voltant de Madrid i tallar les comunicacions d'importància. La resistència magnífica de les nostres tropes no solament no decau, sinó que augmenta i s'enforteix per moments. L'enemic, convençut pels seus gran fracassos davant de Pozuelo, ja que per aquest cantó no aconseguiria obrir-se camí, ha intentat aquest matí un fort atac sobre les nostres posicions al sector de Valdemorillo. La finalitat d'aquesta operació és clara. Preté alleujar la nostra amenaça sobre el seu flanc de Brunete i sobre les seves comunicacions de la carretera de Sant Martí de Valdeiglesias. La més clara demostració de la seva impotència són aquestes envestides esporàdiques i sense concert, la qual cosa no s'adiu gens amb la profusió d'anuncis de les ràdios faccioses.

COMBAT

Cultura i feixisme

Miserables...!

He llegit les "Conversacions de Ludwig amb Mussolini" escrites pel primer. Les teories del nacional - socialisme alemany també m'han robat algunes hores. Tot justificacions exposades amb més o menys literatura harmoniosa. Paraules sense contingut. Projectes fonamentals. Solucions. Paradoxes. Enfats de guerra per acabar amb la guerra. Desitges imperialistes. FEIXISME!

Els homes han perdut el cap. Reconeguem-ho. Una suggestió guerrera i autoritària s'ha apoderat dels ànims dels dictadors feixistes, Alemanya, Roma, Portugal. I fins l'imperialisme nipó. Paraules i mots sinònims de guerra.

Avui, davant la bogeria del món, hom ha arribat a la conclusió de que el feixisme és la guerra. La destrucció de tot allò que fa fer noble a l'esperit creador. El feixisme és, en síntesi, la negació absoluta de tota reivindicació que tendeix al més enllà dels pobles... Ho acusà la epopeia del poble etiòpic. Ho justifiquen encara més les hores tràgiques que viu el proletariat espanyol.

Estem al cinquè mes de la sublevació feixista. Pels carrers de Sevilla encara goteja la sang de germans proletaris. A la capital d'Extremadura, la màrtir, la sorra de la plaça resta empapada amb sang de 4.000 antifeixistes. Saragossa, Burgos, Toledo, la dels Cristos falsos i la dels Cristos rojos de la revolució. Horror, Sadisme vessànic. Fum i foc "purificador". Destrucció...

La sublevació feixista s'ha centralitzat. Madrid és avui l'únic objectiu dels rebels. La capital de la República aguanta la setena setmana de la seva resistència heroica. Porta un mes i dies de lluita desigual, emulant les gestes de la nostra Història.

Fa uns dies, el Govern de la República es va veure precisat a traslladar-se a la capital levantina. Avui, davant l'amenaça de foc, els savis espanyols, els components de la Junta Nacional d'Intellectuals, han acabat d'evacuuar Ma-

drid. TRIST DESTI EL DELS SAVIS QUE ES VEUEN PERSEGUITS PER LA METRALLA I FOC DEL FEIXISME. Catedràtics, metges, poetes, investigadors. Del Rio Ortega, Menéndez Pidal, Machado, Torres Navarro, Sacristàn, Venaveica, Duprier, Sánchez Covisa, Moreno Villa i altres figures representatives del nostre camp intel·lectual. Tots s'han vist obligats a sortir de Madrid per a que llurs tasques no s'aturin. Per lliurar llurs treballs dels efectes dels bombardeigs. Per salvar els milers de llibres de les nostres biblioteques, els valuosos materials dels nostres laboratoris...

Els herois milicians del cinquè Regiment de Madrid, es varen oferir al Govern per a salvaguardar els valors espirituals de la nostra cultura. I darrera el pit d'aquests valents fills del poble, s'abocà tota la grandesa de la nostra raça. Camí de València van sortir Menéndez Pidal amb el nostre "Romancero", font que desgrana el més sublim dels nostres poetes. Camí de València va sortir Machado, bona puríssima del diví art, plasmació dels nostres poetes castellans del 98. Han sortit amb l'amenaça de foc per part d'aquells que assassinaran a García Lorca, cantor de les tristesses de poble. Han sortit amb l'amenaça de mort per part dels que s'anomenen defensors de "los valores de la raza" de "las grandezas de la patria", de "los lazos espirituales del amor y de la Religión".

Miserables! Quina pàtria defenseu? Què enteneu vosaltres d'amor? Què sabeu de la nostra raça i d'aquella religió predicada pel Crist del Gòlgota? Miserables! La maledicció de tot un món conscient caurà damunt vosaltres i el puny, clos, simbòlic, dels que tenim encara una ànima, per sentir, vos aixafarà sota les llores fumejants d'un món que no és vostre.

Miserables! Miserables!

Torné Ferreres.

Demà publicarem un article del company Josep Alomà, conseller de Cultura, titulat "La tragèdia de la infància actual", que per haver arribat a les nostres mans en hora avançada no ens ha estat possible publicar-lo en aquesta edició.

Visites rebudes pel senyor Comissari en el dia d'avui:

Comandant Rius, segon cap del Regiment de Tortosa; president de l'Audiència senyor Simó Bofarull.

Si voleu comprar barato
no deixeu de visitar el

B A Z A R ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

Tribunal Popular de Tarragona

Hem pogut observar l'activitat en el despatx d'assumptes de l'esmentat Tribunal, doncs com diem dies enrera des d'aquestes columnes, el dia 14 i següent, ha celebrat reunions en les quals s'han resolt diversos afers decretant-se el sobreseïment lliure i conseqüent llibertat respecte a Josep Monné Gras, Frederic Romo González, Joaquim Auqué Ros i Manuel Birbe Blasi, i passant als jutges, adscrits al Tribunal, algunes causes per a la pràctica de diligències complementàries per preparar el corresponent judici.

Cens econòmic de Catalunya

Per ordre del conseller d'Economia, Joan P. Fàgrecas, el Departament Tècnic d'Indústries està realitzant el Cens Econòmic de Catalunya, a quin efecte, i per recollir les dades que encara falten està enviant a les empreses que encara no han presentat el full que han d'omplir per a la formació de dit cens.

Aquests fulls es remetent pel Departament Tècnic directament a les empreses

Teniendo en cuenta la gran alza que los productos farmacéuticos adquieren de día en día, y los pocos resultados prácticos que dan muchos de ellos en los diferentes casos de enfermedad, es de opinión del Sindicato de crear una Junta, representada por ambas sindicales para prohibir la adquisición de dichos específicos, que más que hacer bien en los enfermos son la compuerta por donde marchan los pocos recursos con que cuenta después de muchos años de ahorro el proletariado. Al mismo tiempo trata de buscar una fórmula para ir inmediatamente a la rebaja de todos los específicos, para poner estos al alcance de todos los trabajadores.

Comprendemos que para llevar a cabo esta labor tropezaremos con gran número de obstáculos, pues es muy grande el egoísmo, pero como quiera que contamos con la ayuda de todos los compañeros que tienen todos los resortes de la Economía de Cataluña, iremos poco a poco limando asperezas y derribando barreras para llegar al fin a poner en manos del pueblo los salvavidas de la Humanidad.

Y ahora, para terminar, nos dirigimos a todo el pueblo de Tarragona para que contribuya a sostener con un pequeño óbolo a las múltiples necesidades porque atraviesa nuestro Hospital de Sangre, en donde diariamente se encuentran nuestros hermanos que de los distintos frentes llegan heridos y enfermos. De esta forma ayudando a nuestros heridos hacéis obra revolucionaria.

Dirigid vuestros donativos a la Administración del Hospital de Sangre. No faltéis.

Viva la Confederación Nacional del Trabajo!!

Viva el Sindicato Unico de Sanidad e Higiene!!

Por el Sindicato. — El secretario, Valentín Antón.

Notes informatives

i les poblacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, els Ajuntaments (consellers-regidors), a altres poblacions de Catalunya.

Amb aquest motiu el conseller d'Economia de la Generalitat prega als consellers-regidors de tots els Municipis que tinguin especial cura de que els fulls que rebran arribin a totes les empreses i industrials residents a la població, col·laborant així en aquesta tasca que respon a la imperiosa necessitat en què es troba la Generalitat de disposar de totes les dades que li permetran tenir un coneixement el més exacte possible de la situació industrial i comercial de la nostra terra i amb aquests elements podrà orientar millor l'organització econòmica del país, doncs és una de les bases fonamentals per a poder fer-ho, és la possessió d'una bona Estadística.

Aiximateix, hom prega als companys carters que posin tot el seu zel en el ràpid repartiment dels impresos per a dit Cens, que coneixeran perquè tots ells van en sobres senyalats amb les paraules "Cens Econòmic de Catalunya".

BATXILLERAT

ben aprofitat

ACADEMIA R O I G

Avis al Ram de queviures

Es prega als companys d'aquest ram que no assistiren a la reunió tinguda ahir nit al Teatre Principal, passin durant tot el dia d'avui a informar-se, de cinc a set de la tarda al carrer d'August, núm. 8, principal, advertint-los que interessa portin el rebut de la contribució.

Juventut Comunista Ibèrica P. O. U. M.

S'assabenta a tots els militants i simpatitzants de la "Juventut Comunista Ibèrica i del P. O. U. M.", que continuant el curs de conferències anunciades, demà, dijous, a les set de la vetlla, el camarada Joan Llagostera, president del regut a les comarques tarragonines pels Sindicat Agrícola del Catllar, molt co-seus profunds coneixements dels problemes del camp, disertarà sobre "El problema de la collectivització al camp" al nou local de la Joventut Comunista Ibèrica, Rambla 14 d'Abril, 25, primer.

ESPECTACLES

"Bodas de Sangre", al Teatre Tarragona

Avui, els aimants del teatre podran gaudir d'una de les més belles composicions del gran poeta Frederic García Lorca, assassinat vilment pels feixistes a Granada.

Encara perdura dins nosaltres el res-

sò d'aquells versos vigorosos, inigualats, amb què el poeta del poble flori la bellesa de "Yerma".

"Bodas de sangre" conté el mateix sentiment i revoluciona les idees teatrals, com ahir no féu aquella. Per això, el teatre de García Lorca no morirà, perquè el contingut del mateix és tre de l'ànima popular que és eterna.

El públic que coneix perfectament la valor de les composicions del poeta granadi volrà gaudir del seu art, al mateix temps que homenatjar, amb la seva presència, el nom immortal de Frederic García Lorca.

Moviment de la població

Nats

Concepció Bonmatí Solé.
Rufina Salas Ruiz.

Defuncions

Joan Carreras Martí, Nau, 10, de 62 anys.

Matrimonis

Cap.

El Temps

Observacions meteorològiques
de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 13; mínima, 5.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 760'8; a les 18, 760'9.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., N.; a les 18, id.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 18, id. id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 61; a les 18, 83.

CASA POU

Perfumeria Merceria
Flors artificials

Angel Guimerà, 13 TARRAGONA

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

El problema sanitario en la capital de Tarragona, visto por el Sindicato Unico de Sanidad e Higiene

Desde la constitución en Tarragona del Sindicato Unico de Sanidad e Higiene, hemos estudiado constantemente este problema que encarna en sí tal importancia que representa uno de los factores más importantes para el triunfo de la revolución.

Por lo tanto, no cejamos un solo momento de emprender obras y tomar iniciativas para llevar adelante, en primer término y como base del nuevo régimen, la colectivización de la medicina y la farmacia, punto de origen para que en lo sucesivo le parias de ayer puedan en todo momento encontrar en la Ciencia, lo que hasta antes del 19 de julio no era más que privilegio de los detentadores de la riqueza. Para esto contamos con la mayor parte del personal sanitario, que convencidos de la potencialidad revolucionaria del proletariado y como parte integrante del mismo, ven, su su gran mayoría con buenos ojos, la

creación de una sociedad nueva donde respaldanza la justicia e impere la igualdad de derechos para todos.

Teniendo en cuenta que hasta hace muy poco tiempo las clínicas y hospitales, regidos por monjas y frailes, no daban el debido rendimiento, a pesar de los buenos deseos de algunos facultativos de ideas democráticas, este Sindicato desea que tan pronto como la maldita guerra que nos declararon nuestros enemigos, esté terminada y, por tanto, quede restablecida la tranquilidad, el propósito de este Sindicato es el de crear verdaderos hospitales que reúnan condiciones y tengan comodidad, así como también crear casas-cunas para que al marchar nuestros compañeros al trabajo, encuentren sus hijos en estos lugares las atenciones propias para hacer de la infancia una juventud fuerte y lozana para defender nuestras libertades humanas.

Dels fronts de combat

IMPRESSIONS

LA REVOLUCIO ENTRA EN UNA NOVA ETAPA

Després de les troiefants jornades de juliol proppassat, el poble començà a organitzar d'una fàlsó improvisada, naturalment, el nou edifici social de rera-guarda, tot i fent seves les necessitats dels fronts de guerra, on uns quants braus combatents impossibilitaren l'avanç de la canalla facciosa per terres d'Aragó. Aquell primer esclat popular però, va més tard mixtificar-se talment, que prompte degenerà en una situació caòtica que hem vingut patint fins a la data, i que de fet ha imposat la crisi del Govern de la Generalitat.

LA CASA DELS GUANTS

La CASA COCA

ha rebut el complert assortit de guants en pell i punt per a la present temporada.

Garantia en les QUALITATS i economia en els PREUS.

CASA COCA

Joaquim Maurin, 7 - TARRAGONA

Carnet sindical

U. G. T.

Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (U. G. T.)

Avís

Aquesta Federació recorda a les companyes que integren les brigades femenines de la F. N. E. C., que deuen entregar els sueters confeccionats en un termini de cinc dies com a màxim. Al mateix temps fa avinent les responsabilitats que contrauen en no complir l'esmentada ordre.

Es convoca a tots els xòfers de la U. G. T. a la reunió general extraordinària que tindrà lloc en el seu local social (Casa del Poble, el dia 20 del corrent, a les nou i mitja del matí.

Recaptat pel Comitè militar U. G. T., P. S. U. C. i J. S. U.

Suma anterior: 52.726'75 pessetes. Sindicat de Treballadors de l'Estat, segon lliurament, 228'25.

Dels recaders, J. Magallón i S. Alabat, 10.

Associació de Treballadors d'Hisenda, segon lliurament, 927'50.

Defensa Marítima de Pescadors, sisè lliurament, 1.500.

Suma i segueix: 55.392'50 pessetes.

Secció oficial

Departament de Proveïments

Secció d'ous i aviram

Es posa en coneixement dels detallistes que avui, dimecres, es vendran ous del país (frescs), quantitat cinc dotzenes, al preu de pessetes 5'60, els que seran venuts per dits detallistes al preu de 6 pessetes dotzena.

Tarragona, 16 de desembre del 1936.

—El delegat conseller, Caixal.

S'ha acabat doncs la primera etapa de la revolució. Aquesta primera etapa amb les seves improvisacions primer, amb els seus confusionismes després i amb llurs errors sindicals i polítics més tard, indubtablement ha d'ésser un assaig que no han d'oblidar els qui formaran el nou Govern. Ha quedat ben palès el fracàs de nombrosos Comitès, que solament han posat entrebanes a l'obra governamental que des de la Generalitat s'intentava portar a terme. Aquest fracàs ha estat encara més sorollós, pel que fa referència a tota classe de delegats encarregats de fiscalitzar indústries i empreses públiques, doncs sense aquests delegats ens haguéssim estalviat conflictes i discòrdies que ara han estat el plat del dia.

Si anem als diferents controls i fiscalitzacions de matèries primes i altres armolt, hem de confessar que tampoc hem ticles de primera necessitat, sentint-ho aconseguit ni una puresa de fiscalització, ni un mínim resultat pràctic que justificués la nòmina del personal emprat en tots aquests serveis. Moltes Juntes i comissions han sorgit de la màquina revolucionària pel sol fet i per la necessitat de crear uns sous amb què lligar les consciències de gent que haguessin pogut ésser un estorb per aquells interessats en la creació d'aquelles Juntes i comissions.

En una paraula, han sobrat els comitès, els delegats, els controls, les fiscalitzacions, les Juntes i les comissions i han mancat homes veritablement revolucionaris, que conscients de llur deure, haguessin fet d'aquells comitès, controls i Juntes, veritables organismes de govern, capaços d'endegar provisionalment una reraguarda que encara ha de guanyar la guerra.

La segona etapa revolucionària, ha de començar per a unificar esforços i vomes econòmics que imposa la guerra, el lucionar conflictes i endegar els problemats que desligadament, més que soque fan a l'actuar de tal fàlsó és entorpir barroerament la marxa ascendent d'aquesta entesa que representa el Front Popular a Espanya i a Catalunya. No tants comitès i més responsabilitat. No tants delegats i més competència. No tants controls i més austeritat. No tantes Juntes i més obra positiva. No tantes comissions i més solucions als problemes que continuament fan acte de presència dins de les nostres rengleres.

Fins ara tothom ha actuat d'espàtilles al Govern de Catalunya, cosa que ha de desaparèixer en aquesta segona etapa que forçosament ha de començar al mateix moment que la crisi quedi resolta, altrament la solució donada al plet polític revolucionari català ni s'hauria resolt ni s'allunyaria del perill d'una descomposició total de forces que a la llarga farien factible la invasió dels feixistes estrangers d'acord amb els rebels espanyols.

Aquesta segona etapa s'ha de començar doncs unificant energies que isolades solament ens porten al caos i a la confusió. Servem un record de ço esdevingut fins a la data, i treballem per un esdevenidor on puguéssim prescindir d'assaigs que dissortadament han fracassat sorollosament.

Després del fort atac que ahir inicià pel sector de Valdemorillo-atac que fou rebutjat enèrgicament-l'enemic segueix acumulant elements de combat

Madrid, 15. — Tot fa suposar que el nou pla de l'Estat Major de Franco ha tingut aquest mati la seva iniciació. Tot assenyalava que pels fronts de Madrid, s'han acabat els dies inactius. Es beslluma que ha transcorregut el termini dilatori, i, per tant, l'exèrcit feixista es disposa a atacar. En lletres ben clares es llegeix tot això en el comunicat del dia.

Ja a la nit, l'estrepit de l'artilleria i el ressó del fusell del front, saccejaren amb més violència que en jornades nostres anteriors, el son del veïnat de Madrid. Al matí continuava el terrabastall, perllongació a la capital de l'aferissat combat que es disputava a les seves portes. La nostra artilleria disparà durant tota la nit sobre les concentracions rebels, que denunciaven els nostres observadors.

De matinada, moments abans de les sis, l'enemic abandonà les seves posicions de Navalagamella i avançà amb gran luxe de forces cap a les nostres de Valdemorillo. Les nostres tropes contenen molt bé l'avanç. El comandament, en previsió de sorpreses, disposava noves línies per tal d'evitar filtracions. Mentrestant, l'enemic feia foc de metralladores i morters sobre les forces d'al·desplaçaments de batallons, però no ho tres sectors, amb el propòsit d'impedir aconsegui. A mig matí s'observà que de Brunete sortien en direcció al Plantio i a les Rosas, nuclis d'infanteria feixista, precedides de tancs. El mateix que la dotzena Brigada Internacional a Vaide-morillo, forces de la columna Perà tallaren el pas en sec a aquesta nova manobra dels comandants de Franco.

L'atac que s'ha efectuat al sector de Valdemorillo n'és una prova. Ha estat un intent tan fort com els que durant cinc o sis dies es registraren al sector de Pozuelo.

Es de suposar que potser es torni a reproduir amb més força que avui. L'enemic segueix acumulant elements de combat. Però les forces de la República estan disposades a qualsevulla eventualitat.

A primeres hores de la tarda es podia donar per llest l'atac començat al mati. Els rebels tornaven a llurs posicions primitives, i els tancs tornaven a Brunete, d'on havien sortit travessant el riu. Al final de la jornada es mantenen intactes les nostres posicions.

En tota la tarda d'avui a penes si ha hagut moviment en els sectors propers a la capital. L'artilleria no ha tingut concentracions ni moviments de tropes en què esmerçar-se.

Com a impressió de la pornada s'ha de dir que s'ha rebutjat un fort atac de l'enemic, que per més que maldi no pot entrar a Madrid. Sembla que aquella mena d'operacions a què ens tenien tan acostumats els caps rebels s'han acabat. Segons els tècnics, l'àmplia operació d'avui ha significat un gran atac de tanteig, precursor d'un onu atac i anunci d'un nou pla forjat per l'Estat major de Franco. Segurament que ja els han arribat els reforços alemanys i italians acabats de desembarcar, i ara el Franco, convençut que ni en allau ni en falca no entrarà a Madrid, preteén tallar comu-

nicacions que ens són importants. Però no ho aconseguirà pas! La nova tàctica feixista acabarà com l'altra al peu dels murs de Madrid.

L'enemic també ha fracassat en l'atac que va intentar per la part de Boadilla

Madrid, 15.—L'enemic ha provat una altra vegada un assaig d'ofensiva. L'assaig, a darreres hores, s'ha efectuat a dos llocs diferents, amb igual fracàs. De primer, als fronts més propers al Guadarrama, entre Cruz Verde i Santa Maria de l'Alameda. Començà amb el canó i seguí amb les metralladores i els fusells. Al nostre camp, silenci absolut. L'enemic s'enardi i començà a avançar amb tots els soldats acabats d'importar d'Alemanya a l'avantguarda. Es creien que la cosa seria un passeig militar, però el comandament lleial estava previngut i quan els mercenaris foren prop de les nostres avantguardes, un foc granejat sembrà la confusió i el pànic als rengles rebels. No era possible avançar ni tampoc recular, perquè les nostres buteries disparaven contra la reraguarda enemiga. Aviat s'inicià la desbandada i al migdia reneixia la calma. Les nostres ambulàncies recolliren molts i molts soldats rossos que romanien sobre el camp de batalla.

Després les nostres forces agafaren pel flanc l'enemic, i el deixaren que s'esmunyís pel vèrtex, i rectificaren avantatjosament les seves posicions, les quals han quedat degudament fortificades.

Aquest primer intent no ha pogut ésser més desastrós per als assalariats del Franco. El segon no els anà pas millor. Prop de Valdemorillo, les nostres forces feren fracassar els propòsits dels rebels d'estendre llur front d'encerclament per aquella banda. Primerament resistència heroica, i després contraatac enèrgic. També deixaren els facciosos bastantes baixes i abundant material al lloc de la lluita.

Un tercer atac de menor importància tingué lloc a primera hora de la tarda prop de Boadilla del Monte. Nou fracàs a afegir als altres del dia.

La veritable situació de les tropes faccioses al sector de la Casa de Campo

Madrid, 15. — Les operacions realitzades durant els darrers dies al front de la Casa de Campo han estat de recuperació i de reconquesta. Na fa gaire més d'un mes que les nostres forces tenien la seva línia de resistència molt prop de la porta d'entrada per l'estació del Nord. Avui la línia de les forces lleials està en una posició d'avanç sobre l'anterior, for midablement avantatjosa.

Durant la nit i el matí d'avui, no s'ha registrat cap moviment d'importància, i només hi ha hagut d'una banda i de l'altra foc de canó i algun contacte entre les avantguardes.

A la Casa de Campo no hi ha sinó tres o quatre posicions que tenen veritable importància militar i estratègica, on els facciosos tenen el gros del seu exèrcit. Per prendre una d'aquestes po-

sicions cal preveure i ajuntar molts caps i planejar-ho tot tan perfectament com ha requereix la importància del lloc, objecte dels nostres disegs de reconquesta. Per això en la preparació de les nostres nostres operacions, les nostres tropes no fan sinó infligir càstigs més o menys durs a l'enemic, però setnse llançar-se a un atac definitiu que cal fer-se després de ben projectat.

Laboratori Radio-Eléctric Bové

us facilitat e. número premiat ahir en el sorteig dels secs:

403

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio. recorden sempre Bové, Baixaca Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

La impressió diària de la guerra als diversos fronts de combat

Madrid, 15. — "Politic" publica avui la impressió següent dels fronts de lluita:

"Acaso el ataque fascista realizado ayer por Valdemorillo fué la iniciación de la gran ofensiva ordenada por Franco sobre Madrid.

Hace pocos días que apuntábamos la sospecha de que los facciosos, visto su fracaso en el ataque de frente sobre la capital de la República, intentasen extender sus líneas por la parte Norte.

Parece ser que la operación de ayer ha venido en principio a darnos la razón. El enemigo trató de ensanchar sus frentes por el sector mencionado al principio y nuestros milicianos obligaron a los fascistas a volver a las posiciones que habían abandonado. Que el ataque no fué tímido, sino, por el contrario, desplegaron un gran alarde de máquinas de combate y un gran contingente de hombres.

No vamos a ser tan ingénuos que supongamos que los facciosos hayan hecho un esfuerzo máximo en el combate de ayer. Por el contrario, creemos que más que nada ha sido una operación de tanteo, realizada con abundancia de fuerzas por si nuestras líneas estaban debilitadas, aprovechar los momentos y obtener alguna ventaja. Pero igual que hemos dicho varias veces que Madrid se defiende desde fuera, creemos igualmente que unos sectores de Madrid los defienden otros. Por eso creemos que ya no basta solamente con recomendar a nuestros milicianos una vigilancia rigurosa y un alerta constante; hay que estar también prevenidos y dispuestos para acometer al enemigo cuando lo ordene el mando para lanzarse al ataque por aquellos sitios donde sus líneas estén más debilitadas.

Así, pues, hay que cambiar la consigna, de: "Alerta, miliciano!", por la de: "Alerta y dispuestos para el ataque!".

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel. 1789 TARRAGONA

PAPERERIA MODERNA

R Anguera

OBJECTES D'ESCRITORI. GRAN ASSORTIT EN REGALS

J. Maurin, 26 - Telèfon, 1870

Magatzems "Las Baleares"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres.

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

Espigolant

Sota el títol "Arguments..." escriu "La Humanitat":

"El tronar dels canons, al front de Madrid, pesa com un terrible alerta sobre les veus i els problemes d'una rera-guarda que no acaba de trobar el seu encaix. Si no fos tràgic, seria simplement ridícul."

Mai com ara quan es percep la violència dels atacs, sortosament frustrats per la braó de les nostres milícies, a esportes de Madrid és quan es fa més sentir la necessitat d'una forta unió.

"El Diluvio" en la seva crònica diària remarca la necessitat de que cal estar units fortament:

"Y en estas circunstancias, cuando la situación interior, la marcha de la guerra no puede sernos más propicia e internacionalmente se empiezan a despejar, en sentido favorable para España, amenazas incógnitas, más se afirma y consolida el bloque de todos cuantos nos unimos para impedir que el fascismo se enseñorease de España."

"Diari de Barcelona", portantveu d'Estat Català, parlant de la tasca d'aquest partit, escriu:

"No admetem privilegis. Tots som iguals i tots tenim els mateixos drets. I som disciplinats, sobretot molt disciplinats. Dels militants autèntics del nostre Partit, segurament no n'hi hauria cap que en el moment de rellevar-lo d'un lloc de comandament, es rebel·lés contra les ordres dictades per organismes superiors."

"Solidaridad Obrera" parla de la unitat dels treballadors i els partits polítics i diu:

"La Revolución por la que tantos años venimos luchando, ha comenzado a estructurarse y no íbamos a ser tan in-

sensatos, que dejásemos que otros encauzaran nuestra propia obra. Por eso hemos tomado participación en los destinos nacionales, que no volverán a salir nunca más de nuestras manos. Oiganlo bien y entiéndalo de una vez los que se dedican a poner en juego maniobras de "viejo estilo" y los que con cierta ingenuidad nos señalan caminos y nos dan consejos, que no necesitamos."

Parlant de la crisi plantejada a la Generalitat i de la necessitat de defensar els interessos del poble, diu "Treball":

"Hem partit en tot moment, d'aquella afirmació incontrovertible: el nostre poble necessita un Govern capaç de portar-lo a la victòria."

Secció esportiva

CICLISME

Hem rebut per a la seva publicació, del nostre estimat amic Martí Magriñà, l'article que a continuació transcrivim:

El Velòdrom

Hem vist en un dels principals establiments de la nostra ciutat, la maqueta de la pista que tant bé ha sapigut executar el nostre company Adam.

En veure-la no hem pogut per menys l'experimentar una gran alegria, ja que la realització d'un velòdrom a Tarragona ha sigut sempre l'aspiració de tot bon aficionat i de tot bon tarragoní que estimi un xic el nom de la ciutat, puix la possessió del mateix ens donarà un nom encara més enlairat del que actualment ocupem dintre de l'esport.

L'obra en qüestió és una veritable interpretació del que és un velòdrom (encara que nosaltres, un xic exigents, el preferim cobert, ja que a més de permetre la celebració de proves en totes les estacions, permet la col·laboració d'altres actes esportius com boxa, basquet-ball, tennis, que de l'altra forma no es poden celebrar i que per tal fa que només pugui ésser utilitzat durant els tres mesos d'estiu, màxim si no plou).

No ha descurat l'amic Adam cap detall, i així veiem el seu bar-restaurant, vestuaris, dutxes, waters, pas subterrani per tal de traslladar-se a l'interior de la "pelouse". No es tracta de cap obra de enginyeria, però sí d'una bonica i admirable diem-ne miniatura del que serà el velòdrom del carrer de Colom tan esperat per l'afició ciclista i de l'esport en general, els quals esperem veure ben aviat feta una realitat el que fins avui ha estat una fantasia, com tots els projectes que es feien en l'antic règim d'exploació i vergonya, i particularment en tractar-se de donar cultura física i intel·lectual al poble treballador.

Avui, però, mercès als homes de la Revolució i de l'admirable tasca que està portant a terme el nostre bon amic Alomà, conseller de Cultura, ja res ens fa dubtar de la ràpida construcció de la tant esperada i discutida pista, però mai portada a terme degut, principalment, als entrebancs, que com ja deia, s'han trobat sempre en els organismes oficials dels temps que sempre odiarem.

I per acabar volem fer un prec perquè, en començar els treballs, després d'ésser aprovat pel nostre Ajuntament, s'hi posi el major interès, sinó resultarà que volguent fer una pista potser en surti un cubell com diem de la de Sants, una falsificació de pista i com molt bé deia el "Mundo Deportivo", després de la primera etapa de la Volta a Catalunya d'aquest any Barcelona-Manlleu: "Destrieux venció a Campamà sobre el pseudo velòdrom de Manlleu".

Més val esperar un xic (acostumat com hi estem, no ens vindrà de nou) i si convé i és necessari que es traslladi un arquitecte a fer-se càrrec dels molts nombrosos que existeixen a França, nació pare del ciclisme mundial, i no ens podrà dir ningú que a Tarragona tenim un cubell i no un velòdrom.

La nostra enhorabona a l'artista Adam per la seva encertada obra i a l'amic Poy per la instal·lació elèctrica i a la UNIO CICLISTA WILLIAM TARIN DEL CASAL D'ESPORTS DE TARRAGONA, pels regals que li han estat fets.

Tarragona i tota l'afició catalana rebran amb satisfacció i estímul la construcció del velòdrom.

Martí Magriñà.

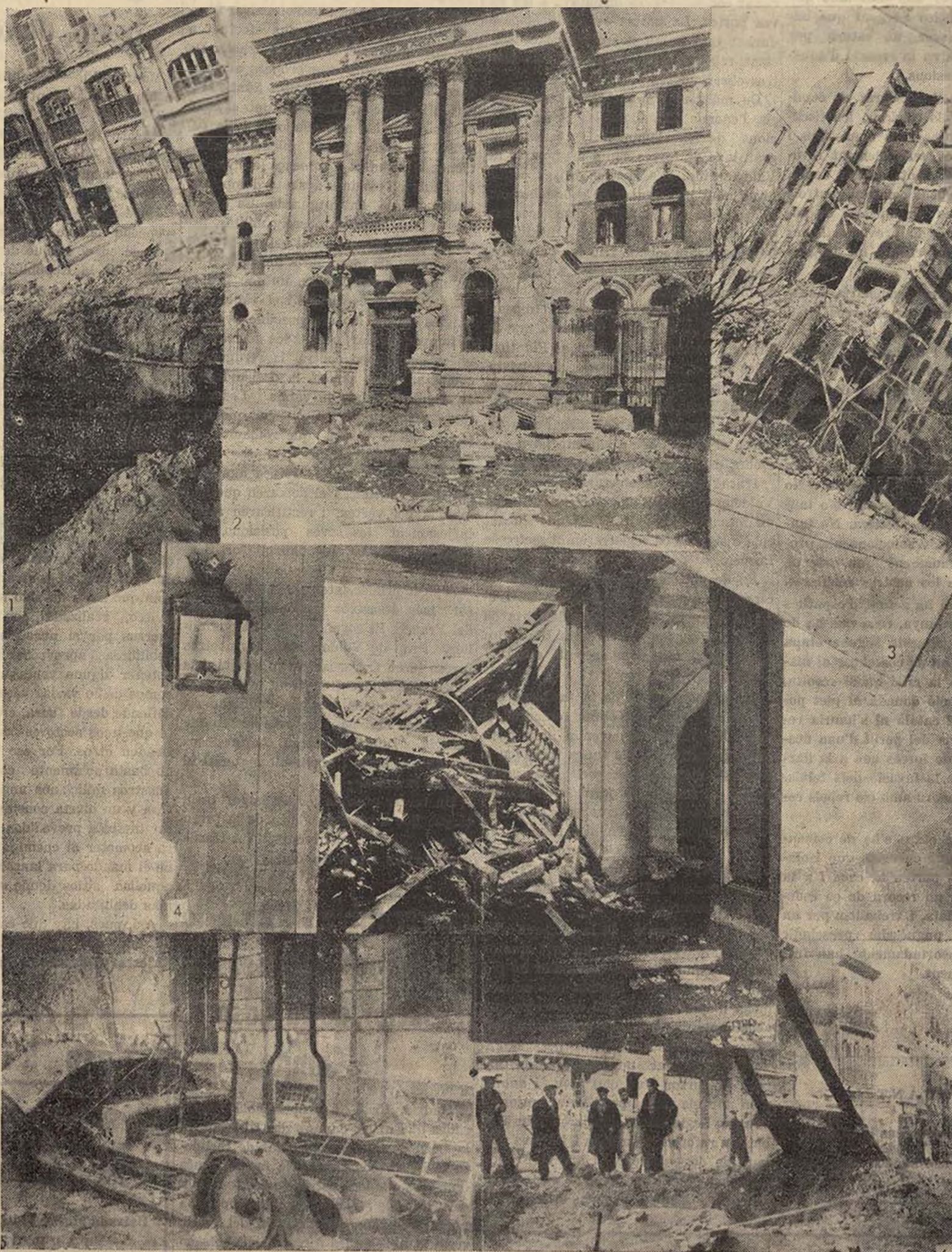
MANUEL PEDROL

Olla pura d'olla

TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

L'obra criminal de l'horda facciosa a Madrid

Els aspectes de Madrid — de l'heroica i sacrificada capital de la República — després d'haver sofert els insistentis i criminals bombardeigs de l'aviació feixista. Panorames tràgics que donen una impressió exacta de l'afany d'extermini que mou i que impulsa l'enemic. A la Porta del Sol hi ha obert un forat inmens a través del qual és possible veure l'estació del Metro. Al davant del Ministeri de Foment un munt de runes. Una casa de set pisos — a l'antic carrer d'Alcalá Zamora — foradada de dalt a baix per la metralla. El vestíbul del vell Palau de Liria — monument històric i artístic — completament destruït. Un camió de bombers, que acudia a sufocar un incendi provocat per les bombes feixistes, destruït també per una altra bomba. El carrer de San Bernardo — populosa artèria del Madrid antic — mutilat igualment. El feixisme segueix amb el propòsit de destruir materialment la ciutat madrilenya. Però aquesta destrucció material lluny d'entranyar una destrucció moral, no aconsegueix més que vivificar l'esperit dels heroics combatents i enaltir encara l'autoritat i la força de l'antifeixisme davant de l'opinió internacional.

(Foto "La Humanitat")